

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 1469/03

בפני: כבוד השופט א' גרוניס

העורר: יורם לנדסברגר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בת"פ
1489/03 מיום 10.2.03 שניתנה על ידי כבוד השופט צ'
גורפינקל

תאריך הישיבה: יז' באדר א' תשס"ג (19.2.03).

בשם העורר: עו"ד ח' משגב

בשם המשיבה: עו"ד ד' ביניש

החלטה

1. לבית משפט השלום הוגש כתב אישום בו נטען, כי העורר ביצע עבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה, החזקת כלי פריצה והיזק בזדון. המשיבה ביקשה, כי העורר ייעצר עד תום ההליכים. בית משפט השלום (כב' השופט צ' קאפח) קבע, כי ראוי לשחרר את העורר לחלופת מעצר, לאחר שלא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ואף עילת מעצר. המשיבה לא השלימה עם ההחלטה והגישה ערר לבית המשפט המחוזי בתל-אביב. בית המשפט (כב' השופט צ' גורפינקל) קיבל את הערר והורה על מעצרו של העורר עד לסיום משפטו. הערר שבפניי מכוון כנגד ההחלטה האחרונה.

2. לפי כתב האישום, הגיע העורר לחנות כלשהי בתל-אביב ביום 17.1.03 בשעה 03:00, בעת שהחנות הייתה פתוחה. העורר ניגש לקופה הראשית ופתח אותה באמצעות מברג ולקח תשעה שטרות של 20 ש"ח כל אחד, וכן שקית ובה תווי קנייה בערך של 435 ש"ח. אחת העובדות בחנות הבחינה בעורר ופתחה בצעקות. העורר תקף את העובדת, תוך שהוא דוחף אותה, וכתוצאה מכך היא נחבלה בראשה והתעלפה. אילו בכך התמצו העובדות הרלוונטיות, קשה להניח שמישהו היה מעלה בדעתו לעצור את העורר עד לתום ההליכים. ברם, הנסיבות האופפות הן שנותנות נופך מיוחד לעניין.

3. העורר הינו בן 60 שנה. יש לו עבר עשיר בעבירות מסוגים שונים. בעת שבוצעה לכאורה העבירה בה עסקינן, היה תלוי כנגד העורר הליך פלילי, אף זאת בבית משפט השלום בתל-אביב. מדובר שם בשני אישומים בגין הפרת הוראה חוקית ובצרוף של 16 אישומים נוספים, הכוללים החזקת סמים לצריכה עצמית. מעל ראשו של העורר תלויים עונשי מאסר על תנאי. בדיון שנערך בהליך האחר ביום 14.11.02 החליט בית המשפט (כב' השופט ד' רוזן) לדחות את הדיון במטרה לאפשר לעורר "להוכיח כי דרכו החדשה הינה דרך נקייה מהסתבכות כלשהי עם החוק". בית המשפט הוסיף, כי על העורר לדעת שהסתבכות נוספת עם החוק תביאו מאחורי סורג וברית. חרף דברים אלה, בוצעו העבירות הנוכחיות כחודשיים לאחר הדיון הנזכר. מבחינה זו, אין ספק שהעורר הפר את האמון שבית המשפט נתן בו. חרף זאת, אף במצב הדברים הנזכר ראוי לשקול חלופה למעצר, ואכן חלופה נאותה הוצגה בפני בית משפט השלום, כאמור בשני תסקירי מעצר שהוגשו בפניו. על פי המוצע ישהה העורר במעצר בית מלא בפיקוח של בת זוגו ושל חברו.

4. נראה לי, כי בנסיבות שצויינו דינו של העורר להתקבל.

התיק האחר שנדון בבית משפט השלום (בפני כב' השופט ד' רוזן) קבוע להמשך דיון ביום 17.3.03, היינו בעוד כחודש ימים. מניח אני, כי בישיבה הנזכרת יסתיימו ההליכים באותו תיק. מאחר שמדובר בתקופה קצרה יחסית עד אותו דיון, והואיל וחלופת המעצר שהוצעה כוללת מעצר בית מלא, הרי יש בכך משום תשובה מספקת לסיכון הנשקף מן העורר, מה גם שהסיכון איננו גבוה בהקשר לחומרתן של העבירות.

5. אי לכך, הערר מתקבל, החלטתו של בית המשפט המחוזי מבוטלת והעורר ישוחרר מן המעצר בתנאים שקבע בית משפט השלום. כל הסידורים לעניין הערבויות ייעשו בבית משפט השלום, אם טרם נעשו עד כה.

ניתנה היום, יז' באדר א' תשס"ג (19.2.03).

ש ו פ ט